

Sygn. akt IV U 48/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **T. D.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 25 listopada 2015 roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powód T. D. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 25 listopada 2015 roku zaliczającego go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, wnosząc – jak należy wnioskować z treści odwołania - o zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu odwołania powód twierdził, że poprzednim orzeczeniem zaliczony został do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, gdyż choruje od dziecka.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazała, że schorzenia stwierdzone u powoda nieznacznie ograniczają sprawność organizmu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w 1988 roku został potrącony przez samochód, doznając urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu. Od 1989 roku pozostaje w kontroli i leczeniu (...). U powoda rozpoznano schizofrenię innego rodzaju, astygmatyzm obu oczu, niedowidzenie oka lewego, niedosłuch lewostronny oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego.

Orzeczeniem z dnia 9 września 2015 roku (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności (...), uznając iż niepełnosprawność istnieje od 19 – go roku życia.

Na skutek odwołania powoda Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej symbolu przyczyny niepełnosprawności i orzekł jako symbol przyczyny niepełnosprawności (...). Stwierdzono jednocześnie, że właściwie ustalono lekki stopień niepełnosprawności powoda.

Dowód:

- akta (...) w załączeniu;

- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii z dnia 13.04.2016 r . k. 23-24.

T. D. może być zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności o symbolu przyczyny niepełnosprawności (...) Powód nie może być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, ponieważ nie spełnia przesłanek wynikających z ustawowej definicji umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii z dnia 13.04.2016 r . k. 23-24.

Powód cierpi z powodu zaburzeń osobowości typu lękliwego i schizofrenii innego rodzaju. Ze względu na rodzaj i stopień nasilenia zaburzeń powód może zostać zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Powód nie wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji. Nie wymaga stałej lub długotrwałej pomocy lub opieki innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Dowód:

- opinia sądowno – psychiatryczna biegłego sądowego z zakresu psychiatrii z dnia 15.05.2016 r . k. 32-37.

Stan oczu powoda nie zezwala na zaliczenie go do wyższej grupy niepełnosprawności, niż lekki stopień niepełnosprawności. Ostrość wzroku powoda wynosi 0,7 w oku prawym oraz 0,4 w oku lewym i nie zezwala aby zaliczyć powoda do innej grupy niepełnosprawności niż lekki. Skargi na złą ostrość wzroku wypłynęły prawdopodobnie z tego, że powód używa źle dobranych okularów.

Dowód:

- opinia sądowno – psychiatryczna biegłego okulisty z dnia 25.07.2016 r . k. 59;

- opinie uzupełniające z dnia 2.09.2016 r . i 11.10.2016 r . k. 78,95.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

a) jest osobą - niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znaczny stopień);

b) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);

c) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną

sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Jak wynika z opinii powołanych w sprawie biegłych z zakresu neurologii, psychiatrii i okulistyki powód może być zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. W ocenie Sądu wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są rzetelne, oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i badaniu powoda i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia i brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłych. Tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u powoda schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu.

Biegły sądowy obowiązany jest zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem jego pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda, w odniesieniu do obowiązujących przepisów, tym bardziej, że jest to specjalista z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzeczniczym. Ponadto wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegli sądowi wydający opinię w niniejszej sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii. Ponadto opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Wprawdzie powód złożył zastrzeżenia do przedmiotowych opinii, ale zdaniem Sądu była to niemerytoryczna i niczym nie poparta polemika laika z wysoko wykwalifikowanym specjalistą, zmierzająca wyłącznie do zanegowania wniosków niekorzystnych dla powoda.

Oddaleniu podlegały wnioski dowodowe powoda zawarte w piśmie z dnia 10 czerwca 2016 roku, poza wnioskiem o powołanie biegłego okulisty, bowiem powód nie wykazał jakichkolwiek okoliczności podważających wiarygodność przeprowadzonych opinii.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie oddalił.